

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 12 năm 2020

Số 529

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự đắng cay do đâu hình thành?
- 2) Suối tình của Trời đất gọi là gì?
- 3) Chơn tâm nằm ở đâu?
- 4) Chơn tâm xuất hiện nơi nào?
- 5) Tại sao gọi là bất ngờ?
- 6) Làm sao hiểu được chính mình?
- 7) Do đâu hình thành một thể xác con người?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Cairns 23-02-2003 3:07AM 1) Hỏi: Sự đăng cay do đâu hình thành? Đáp: Thừa sự đăng cay do tánh tình bất ổn hình thành. Kệ: Thế sự loạn động đăng lại cay Tâm không dứt khoát tánh mê say Tánh tình tham dâm chuyển hằng ngày Quy hội không thành chẳng có may.	Cairns 24-02-2003 8:49AM 2) Hỏi: Suối tình của Trời đất gọi là gì? Đáp: Thừa suối tình của Trời đất gọi là Tào Khê. Kệ: Quy nguyên giếng mối tự phân hành Suối chảy liên hồi tự giác nhanh Quy hội tình người trong chốc lát Càn Khôn quy một tạo thành thanh.
Cairns 25-02-2003 3:47AM 3) Hỏi: Chơn tâm nằm ở đâu? Đáp: Thừa chơn tâm nằm ở không giới. Kệ: Chơn tâm thanh nhẹ tiến từ giờ Thức giác chính mình giải giấc mơ Quy hội chơn tình quy đạo pháp Bình tâm tu luyện khắp nơi nơi.	Cairns 26-02-2003 4:22AM 4) Hỏi: Chơn tâm xuất hiện nơi nào? Đáp: Thừa chơn tâm xuất hiện nơi bất ngờ. Kệ: Giải tiến tâm thân nơi bất ngờ Hành hung cũng vậy chuyển từ giờ Chơn tâm xuất hiện không giờ giấc Biến chuyển vô cùng chẳng được ngờ.
Cairns 27-02-2003 9:35AM 5) Hỏi: Tại sao gọi là bất ngờ? Đáp: Thừa không có dự trù trước gọi là bất ngờ. Kệ: Bất ngờ hiểu được mới là mình Chuyển thức mình tâm hiểu chính mình Tiến hóa thông hành minh đạo pháp Tâm giao trí tuệ rõ hành trình.	Cairns 28-02-2003 9:44AM 6) Hỏi: Làm sao hiểu được chính mình? Đáp: Thừa phải thật thà thì mới hiểu được chính mình. Kệ: Thành thật với chính mình thì hiểu Tâm thân ổn định trí thân hiền Quân bình trật tự tự tâm yên Trí tuệ phân minh tự cảm hiền.
Cairns 01-03-2003 4:41AM 7) Hỏi: Do đâu hình thành một thể xác con người? Đáp: Thừa do sự cấu trúc tinh vi của Trời đất đã hình thành thể xác của con người. Kệ: Cặn bã thanh quang đã trưởng thành Trí tâm phát triển tùy duyên tự Không ngừng biến chuyển theo nghiêm luật Thức giác chính mình tự cứu sinh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 7 (tiếp theo)

...
Cho nên, ở thế gian phải tiến hóa một vòng, phải đặng chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ. Xuống thế gian rồi ham đời, nói tôi có vợ là nhất rồi, tôi có con là nhất rồi, cái gì cũng cho là nhất mà chính mình phình mình. Năm nay thì hứa sang năm giàu, cứ việc làm giàu, làm giàu mà rốt cuộc giàu rồi chẳng ra gì. Giàu rồi cũng run tay run chân mà chẳng hiểu mình ở đâu đến đây, rồi sẽ về đâu? *“Học rồi quy cội tiến tông giải tâm”*: Bây giờ, chúng ta người tu, học rồi quy cội, phải trở về căn bản hư không sẵn có của chúng ta. Tới đó, chúng ta mới giải sự tăm tối trong nội tâm, thiếu sáng suốt để quy nguyên với nguồn cội.

“Cha Trời phân giải thậm thâm”: Cha Trời phân giải rất siêu mà người phàm động loạn không thấy thôi. Một luồng điện hào quang vô cùng tận của Ngài sáng suốt chiếu hóa từ đầu chí chân của mọi người nhưng mà không hiểu. Ngài mới sắp đặt ngoại cảnh để cho nó kích động, nó đau khổ, nó mới trở về với chính nó.

“Chờ cho con tiến tránh lầm tránh sai”: Đó là ngày Cha Trời đang chờ nó tiến để tránh lầm tránh sai. Ngoại cảnh là giáo dục, nó phòng tay phòng chân thì nó phải rút, chứ không thể nào tiến được nữa.

Con người ở thế gian xung hùng, xung bá, xung ta là hay nhưng mà rốt cuộc chẳng có gì. Các bạn tu đừng có lo, chỉ lo sửa mình là chánh. Sửa để tiến mới là căn bản. Chớ còn chuyện gì ở ngoài, ai làm phép tài thầy kệ, chúng ta chỉ biết rằng cái phép căn bản của chúng ta là sửa tiến, là một cái đại phép đời đời để tiến hóa.

“Chính con mới có thực tài”: Nếu mình có thực tài thì mình có thể sửa. Hồi trước tham ô trước, bây giờ chúng ta hướng thượng, không hướng về tham ô trước nữa thì chúng ta mới có thực tài. Chúng ta bằng lòng tiến thẳng về con đường thanh thay vì trước.

“Tiến lùi quyết định do đài trước thanh”: Ở trong con có đài trước và đài thanh. Căn bản của mọi người ở trong đó đều có trước và thanh. Nếu mà các bạn theo trước thì cứ hướng về dâm dục, hạ giới.

Ngày tới tôi làm ăn rồi chỉ có hướng về chỗ đó thôi, rồi sau cái đó là tiêu hao cơ thể. Còn nếu các bạn hướng về thanh thì cái trước nó phải vắng.

Có hai đường lối rõ ràng mà Chủ Nhơn Ông đang quản lý cả trước lẫn thanh. Nếu Chủ Nhơn Ông quyết định đưa lên thanh thì tất cả phải thanh. Chủ Nhơn Ông thức giác là phần hồn thức giác. Hồn phần hồn ở đâu mà ông nói phần hồn? Bây giờ các bạn đang bức tức, ra đứng giữa Trời các bạn hướng về thanh, hướng về hư không đi lên trên. Tại sao? Thấy trong tâm hồn lại nhẹ nhàng hơn một chút, dù cho trước cách mấy cũng phải thay đổi. Tại sao? Là trong các bạn đã có thanh, các bạn hướng về thanh, thanh mới rút các bạn lên. Thanh là phần hồn sáng suốt. Nó ở trên cảnh thanh chứ không phải ở dưới thế gian. Một chút xiu là thấy chúng ta có cơ hội đi lên và cũng vẫn có cơ hội đi xuống mãi mãi.

“Hướng thanh phát triển thực hành”: Chúng ta phát triển thực hành trong nhین nhục, để thăng tiến mới là anh hùng, mà nhین nhục trở về ngu xuẩn thì yếu hèn.

“Hướng trước vọng động chẳng thành việc chi”: Hướng trước, hung hăng đánh đập, gây gỗ người ta, muốn chiến thắng để cho mình có tiếng tăm. Đó là vọng động, chẳng thành việc chi. Một thời gian mà thôi! Có hay trong giây phút đó rồi trở về cũng ôm lấy cái khổ. Các bạn không thắng được ai hết, có một chuyện thắng mình mà chưa thắng nổi làm sao thắng thiên hạ.

“Tạo thêm khổ cảnh sân si”: Tức quá, gây lộn rồi về bức tức, sân si, buồn tức, muốn lấy dao đem chém người ta, giết người ta, hại người ta. Đó là khổ cảnh lôi cuốn, ảo ảnh trong tâm trí của chúng ta vì chúng ta hướng hạ.

“Tâm không thức giác cũng vì đấu tranh”: Tâm chúng ta không thức giác, không biết sự sai lầm của chính mình, cứ đổ lỗi cho sai lầm của đối phương, rồi đấu tranh, rồi muốn thắng đối phương. Nếu chúng ta biết sửa ta, thì đâu có đấu tranh. Cần gì phải đấu tranh. Đấu tranh lấy mình đây nè! Sửa mình để hòa hợp những gì sẵn có của Cha Trời cho, vô cùng tận, đã ban bố mà chúng ta không biết

hưởng. Chúng ta ở trong ngu muội mà không thấy, rồi đi đấu tranh để làm gì?

“Không đường không lối thực hành”: Không có đường lối gì hết. Nói vạch ra, tôi phải làm việc này, giết đám kia để lưu đám này, rồi đám này thế nào? Rốt cuộc không ai giết, nó cũng chết. Nó cũng hành trong khổ thì tất cả hai bên đều khổ, vậy chứ tiến triển ở chỗ nào? Không có thực hành để tiến lên, trở về cảnh đời đời bất diệt. Bất chiến tự nhiên thành, tại sao không làm?

“Thanh cao chẳng có hôi tanh khó hòa”: Chúng ta mất sự thanh cao rồi, chúng ta trở nên hôi tanh là cái tánh xấu, tánh hư tật xấu làm sao hòa với thiên hạ được. Trong người mang lấy tánh hư tật xấu, ghen ghét, đặt những điều không có, muốn đè đầu thiên hạ để dành ưu thế, rồi làm sao hòa với người khác được?

Cho nên, chúng ta phải nhìn nhận rằng ta sai. Ta tằm tối. Ta hôi tanh. Ta có tánh xấu, nghi kỵ người này người kia người nọ mà không có sự thật, không biết nghi kỵ mình. Muốn dạy người này người kia người nọ, giận người này người kia người nọ mà không biết giận mình, không biết sửa mình, không biết sự sai lầm của mình. Thời gian cấp bách rồi, không biết sự sai lầm của mình. Chúng ta còn ở đây bao nhiêu năm nữa. Tuổi càng ngày càng già rồi làm gì đây? Giúp ích gì cho mình? Rồi cứ đổ lỗi nói tôi lo cho chồng, cho con, cho gia cang. Lo cho ai? Chính bạn, bạn chưa biết lo cho bạn, làm sao lo cho người khác.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Điện thư, ngày 10/03/2002

Con kính gởi Thầy Tám,

Con là Đ T Q, năm nay con được 48 tuổi. Con là vợ của anh K V D, chúng con đang ở VN.

Trước tiên con có vài lời kính thăm Thầy luôn được nhiều sức khỏe, sau đó con nhờ Thầy phóng điện trợ giúp giùm con.

Hiện nay con đang bệnh mà bệnh viện chưa tìm đúng bệnh của con, nên hôm nay con cố bạo dạn làm phiền Thầy, nhờ Thầy giúp đỡ giùm con để con biết hướng điều trị.

Kính thưa Thầy, con xin kể qua triệu chứng của con như sau : hiện nay đầu con có lúc như tắt nghẽn từ phía sau 2 gáy cổ, có lúc con có cảm giác nó không thông được lên đầu. Con không biết nó tắt nghẽn chỗ nào và cứ mỗi lần như vậy thì tay chân con bủn rủn lạnh hết. Cái đầu của con có trạng thái khó chịu và không tập trung được. Lúc đó con sợ, rất sợ mình bị điên. Con đi bác sĩ thì chỉ đoán con bị rối loạn tiền đình, thiếu máu não, và gai cột sống cổ, nhưng điều trị gần 4 tháng, qua 4 bệnh viện và nhiều bác sĩ đông y mà vẫn không hết. Mặc dù bệnh hành con như vậy, nhưng trí óc của con vẫn minh mẫn và nhớ rõ hết mọi việc.

Con kính xin Thầy phóng điện về để trợ giúp con. Hai vợ chồng con công phu đều đều, theo Pháp Lý này cũng được 15 năm và con cũng đã trường chay kể từ ngày chúng con hành pháp đến bây giờ.

Cuối thư chúng con kính chúc Thầy sức khỏe dồi dào và xin nhận nơi đây là lòng thành kính biết ơn của chúng con.

Con kính chào Thầy.
Đ T Q

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 11/03/2002

T Q,

Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày 10/03/2002 được biết con đang mang bệnh thiếu máu, cần lấy bàn tay bóp phía sau ót hai đường gân lớn, bơm máu lên óc, mỗi lần bóp 36 lần, một ngày làm 3 lần.

Con ăn chay nên lựa loại rau có chất sắt nhiều. Con nên đi thử máu xem có đúng không? Mỗi ngày phải đi bộ ít nhất một giờ đồng hồ.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,
Luong Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯƠNG ĐỂ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯƠNG ĐỂ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Tình thương huynh đệ thật thà
Tương hòa tương tiến thanh hòa nội tâm
Thực hành tâm đạo tiến thâm
Âm dương phân giải siêu âm giải bày
Khổ hành tiến hóa hằng ngày
Ngày ngày nan giải ngày ngày vẫn qua
Có thanh có trược có hòa
Có tan có tụ có Cha trợ hành
Bánh xe tiến hóa chậm nhanh
Tiến trình không dứt trược thanh điều hòa
Hai nơi hai ngã chẳng xa
Giao tình liên hệ dù xa hay gần
Tâm người phán xét xử phân
Cao tăng phân giải cao tăng trợ duyên
Triển khai các giới các miền
Quy về tâm nội ở yên thanh bình
Thực hành giáo lý siêu minh
Tình đời tình đạo duyên tình ban khai
Tiến lên phát triển hoài hoài
Có sai mới sửa có thai đẻ người
Duyên tình tương ngộ vui cười
Sống nơi cõi tạm Mẹ cười con ngoan
Con sông nước Mẹ vẫn an
Nhắc con quy hội con dâng Mẹ đi

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.04 PHẨM KULAVAKA

32. CHUYỆN MÚA CA (Tiền Thân Nacca)

Âm thanh người êm dịu... ,

Câu chuyện này, khi ở Kỳ Viên bậc Đạo Sư đã kể về một Tỳ kheo có nhiều đồ vật. Giống như câu chuyện đã được nói đến trong Tiền thân Devadhamma (số 6), bậc Đạo Sư hỏi:

- Nay Tỳ kheo, có thật chăng ông có nhiều đồ vật?

- Thừa phải, bạch Thế Tôn.

- Vì sao ông có nhiều đồ vật?

Nghe đến đây, Tỳ kheo ấy phẫn nộ, quăng bỏ y trong, y choàng, đứng trần truồng trước mặt bậc Đạo Sư và nói:

- Nay tôi sẽ thoát y như thế này!

Mọi người đều nói:

- Ôi, xấu hổ thay!

Tỳ kheo ấy bỏ chạy rồi hoàn tục. Các Tỳ kheo ngồi tại Pháp đường, nói về thái độ bất nhã của Tỳ kheo ấy đã làm trước mặt bậc Đạo Sư. Bậc Đạo Sư đến và hỏi:

- Nay các Tỳ kheo, nay các ông ngồi họp tại đây bàn câu chuyện gì?

- Bạch Thế Tôn, chúng con đang nói về thái độ bất nhã của Tỳ kheo ấy, trước mặt Thế Tôn và giữa bốn chúng, từ bỏ tàmm quý đã đứng trần truồng như một đứa trẻ ở làng, bị quần chúng ghét bỏ, vị ấy đã hoàn tục, từ bỏ Giáo pháp!

Bậc Đại Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải nay Tỳ kheo ấy mới không có tàmm quý, từ bỏ Pháp bảo. Trong đời quá khứ, kẻ ấy đã từ bỏ vớ báu của mình.

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện sau đây.

Thuở xưa, trong kiếp thứ nhất, các loài thú bốn chân tôn Sư Tử làm vua, các loài cá tôn cá thần Ananda, và các loài chim tôn ngỗng trời Suvanna (Kim nga). Con gái vua ngỗng trời Suvanna, một ngỗng trời con rất đẹp, được vua ban cho một ước nguyện. Nàng ước nguyện được một tấm chồng theo sở thích của mình. Vua ngỗng trời làm theo ước nguyện của con, cho tập hợp tất cả loài chim tại núi Tuyết. Từng đàn chim đủ loại như ngỗng trời, chim công, v.v... lũ lượt bay tới tập, tập hợp trên một cao nguyên bằng đá lớn. Vua ngỗng trời cho gọi con gái đến và nói:

- Con hãy lựa chọn chim chồng mà theo con thích ý!

Nàng nhìn đàn chim, thấy con chim công có cổ đẹp với màu sắc châu báu, có lông đuôi nhiều màu, liền chọn con chim ấy và nói:

- Con chim này sẽ là chồng con!

Đàn chim vây quanh chim công nói:

- Nay bạn chim công, công chúa này, giữa những đàn chim, đã chọn bạn làm chồng. Hãy vui sướng lên bạn!

Con chim công quá sung sướng nói lớn:

- Cho đến hôm nay, các người chưa thấy sức mạnh của ta!

Rồi giữa các đàn chim, bỏ mất tầm quý, chim công xòe cánh ra. bắt đầu múa và khi múa nó không che thân. Vua ngỗng trời Suvanna xấu hổ nói:

- Con chim này không có tầm khởi lên từ nội tâm, không có lòng quý khởi lên từ bên ngoài, ta sẽ không gả con gái ta cho kẻ đã phá hoại tầm quý!

Rồi vua ngỗng trời nói lên bài kệ giữa đàn chim:

*Âm thanh người êm dịu,
Lưng người thật đẹp đẽ,
Cổ người về màu sắc
Chẳng khác ngọc lưu ly,
Lông đuôi người xòe rộng,
Dài rộng đến một tầm,
Nhưng vì người nhảy múa,
Ta không cho con gái.*

Trước mặt đàn chim ấy, vua ngỗng trời gả công chúa cho ngỗng trời con. Còn con chim công mất công chúa ngỗng trời, xấu hổ, bay cao, và trốn mất. Vua ngỗng trời cũng đi về chỗ ở của mình.

Bậc Đạo Sư nói:

- *Này các Tỳ kheo không phải nay Tỳ kheo ấy mới bỏ mất tầm quý, từ bỏ Pháp bảo. Trong thời quá khứ, kẻ ấy đã làm mất vợ báu của mình.*

Khi Ngài kể xong pháp thoại này, Ngài kết hợp hai câu chuyện, và nhân diện Tiền thân như sau:

- *Lúc ấy con chim công là người có nhiều đồ vật. Còn vua ngỗng trời là Ta vậy.*

(còn tiếp)

